

15 במאי 2021
ד' בסיון תשפ"א

מכינת הנגב - תיקון ליל שבועות תשפ"א 15 במאי 2021

ערב טוב לחניכים, למחנכים ולאורחים,

אני מודה לכם שהזמתם אותי לקחת חלק בערב תיקון ליל שבועות, ואני שמח ששתי השלוחות נפגשות לדון בסוגיות של מעגלי זהות ושיוך לקהילה.

כאשר תכננתם את המפגש הזה, איש מאיתנו לא העלה על דעתו שנימצא בערבו של יום לחימה שישי ברצועת עזה ואף פחות מזה, לא צפינו סיפה של מלחמת אזרחים.

יש לי הערכה רבה לצה"ל ולמפקדיו, ואין לי ספק שידעו להכות בחמאס מכה ניצחת. לשם שינוי, הפעם, הפוליטיקאים לא מברברים אותנו לדעת.

מה שקורה במישור האזרחי צריך להדאיג אותנו מאוד. אותי הוא מדאיג יותר, שכן, נכון לעת הזו, אין מי שינהל את המשבר הזה.

המאבק על אופי החברה במדינת ישראל החל שנים רבות טרם היוסדה ב-ה' באייר תש"ח:

בפברואר 1896, בספרו "מדינת היהודים", כתב בנימין זאב הרצל: **"עבן, כלום תהיה לנו לבסוף תיאוקרטיה? לא! ... לא ניתן לדחפים תיאוקרטיים של אנשי הדת שלנו להרים ראש. אנו נדע להחזיקם בבתי הכנסת שלהם, כשם שנחזיק את צבא הקבע שלנו בקסרקטינים. צבא וכהונה יכובדו מאוד, כדרוש וכראוי לתפקידיהם היפים. בענייני המדינה, עם כל ההערכה כלפיהם, אל להם להתערב, פן יביאו עליה קשיים מבית ומבחוץ"**

בנובמבר 1923 פרסם זאב ז'בוטינסקי את מאמרו המפורסם "על קיר הברזל", בו ניסה לתאר את מדינת היהודים, את ההתיישבות ואת היחסים עם הערבים, תושבי ארץ ישראל.

מבחינה פוליטית נקבע יחסי על סמך שני עקרונות: האחד, גירושם של הערבים מארץ-ישראל באיזו צורה שהיא נחשב בעיני לבלתי-אפשרי בהחלט; בארץ ישראל יהיו תמיד שני עמים.... ככל היהודים מוכן אני להישבע בשמנו ובשם צאצאינו, שלעולם לא נפר שיווי-זכויות זה ולא נעשה ניסיון לגירוש או לדיכוי. כעבור שש שנים, בשירו שמאל הירדן, כתב באופטימיות: **שָׁם יִרְנָה לֹו מְשָׁפַע, מְאִשֵּׁר בֶּן-עֶרֶב (מוסלמי), בֶּן-נֶצְרַת (נוצרי) וּבְנֵי (יהודי): כִּי דָגְלִי, דָּגְלֵ תֵהָר וְיִשָּׁר יִטְהַר שְׂתֵי גְדוֹת יִרְדְנִי.**

דוד בן גוריון ראה ברוויזיוניסטים של ז'בוטינסקי איום על דרך פעולתו להקמת מדינה והוא פעל נחרצות להרחיקם מכל עמדת מפתח ואף נלחם בהם. על פרשת אלטלנה בוודאי למדתם. כמעט על כל דבר מבית מדרשם של זאב ז'בוטינסקי ומנחם בגין, חלק דוד בן-גוריון.

במגילת העצמאות, במסמך המכונן של מדינתנו, אימץ בן-גוריון עולם הערכים של שיווין ואנושיות, ברוח חזונו של נביאי ישראל.

מדינת ישראל תהא פתוחה לעליה יהודית ולקבוץ גלילות; תשקד על פתוח הארץ לטובת כל תושביה; תהא משתתה על יסודות החרות, הצדק והשלום לאור חזונו של נביאי ישראל; תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין; תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חנוך ותרבות; תשמר על המקומות הקדושים של כל הדתות; ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האמונות המאחדות.

אני למד ששני זרמי המנהיגות הציונית הכירו בקיומו של עם ערבי בארץ ישראל וכי במדינה היהודית אשר קום תקום יהיה לו מקום. מדינת הלאום היהודי תעניק שוויון מלא למיעוט הערבי.

מלחמת העצמאות הייתה עקובה מדם: - דם יהודי ודם ערבי. הבריטים השאירו אותנו להתקוטט...

במחצית חודש יולי 1948, יצאו ארבע חטיבות למבצע דני לכיבוש ארבע ערים ערביות: לוד, רמלה לטרון ורמאללה. עיקר הכח הורכב מלוחמי הפלמ"ח והמפקדים כולם היו אנשי הפלמ"ח.

לוד ורמלה היו ערים ערביות עם מסורת בעיקר מוסלמית, אבל בלוד היו גם נוצרים. פרטי הקרבות מעניינים אך לא כעת. בתום הקרבות ולאחר הניצחון נפוצו שמועות ביישוב היהודי על טבח שנעשה בידי לוחמי הפלמ"ח – יפי הבלורית והתואר לא שמרו על טוהר הנשק. המשורר נתן אלתרמן פרסם בעיתון דבר מידי שבוע מאמר דעה בצורת שיר. למדור שלו קראו הטור השביעי. בשוך הקרבות כתב טור דעה בשם **על זאת**:

על זאת/ נתן אלתרמן

כי בניס ובנות ואנחנו איתם
מי בפועל
ומי בטפיחות הסכמה,
נדחקים במלמול של "הכרח" ו"נקם",
לתחומם של פושעי מלחמה.

אכזרית מלחמה! המטיף התמים
באגרוף מפניה יוזר!
אך לכן
צו היושר וצו הרחמים
לו יהיה בה כמוה אכזר!

ולקהל המפייטים רק על קסם הודה
ותורמים לה רק דבש על מרדה
לו יוכנו בידה עונשים של פלדה!
בתי דין צבאיים של שדה!

תמוגר השלווה הלוחשת "אכן" ...
ויראה את פניה בראי!
יעמוד החייל העברי: יתגונן
מקחות הציבור העברי!

ומלחמת העם, שעמדה בלי חת
מול שבעה הגייסות
של מלכי המזרח,
לא תחת גם מפני "אל תגידו בגת" ...
היא אינה פחדנית כדי-כך

הוא חצה עלי ג'יפ את העיר הכבושה,
נער עז וחמוש - נער כפיר.
וברחוב המודבר
איש זקן ואישה
נלחצו מפניו אל הקיר.

והנער חייך בשיניים חלב:
"אנסה המקלע" ... וניסה!
רק הליט הזקן את פניו בידיו ...
ודמו את הכותל כיסה.

זה צילום מקרבות החירות, יקירים.
יש עזים עוד יותר! אין זה סוד!
מלחמתנו תובעת ביטוי ושירים ...
טוב! יושר לה, אם כן, גם על זאת!

ויושר לה אם כן על "מקרים עדינים"
אשר שמש, במקרה - רציחה.
ויושר על שיחות של שומעים-מבינים,
על בנות-צחוק של ויתור וסליחה.

אל יוגד "רק פרטים הם בפרק הפאר".
פרט וכלל
המה צמד-כחוק,
אם הכלל כך מקשיב לו לפרט המספר
ואיננו חובשו בצינוק!

בן גוריון הפיץ את השיר במאה אלף עותקים, לאנשי הצבא, לאנשי הפרקליטות הצבאית, ובציבור הישראלי.

בן-גוריון לא פחד מהביקורת ולא נלחם במבקרים. הוא ראה בביקורת פלטפורמה לקביעת נורמות לימים, צה"ל קבע קוד ערכים שאמור להיות נר לרגליו של כל לוחם ומפקד בצה"ל.

דרור אלוני
מנכ"ל

08-6599707/8

טל' נייד 054-4301040 דוא"ל dror@droraloni.com

בימים האחרונים חטפנו בפנים חשופות את הרפיון בקיום עולם הערכים ודרכי השלטון אשר נכתבו הן על ידי מנהיגי הרוויזיוניסטים והן על ידי מנהיגי תנועת העבודה ונשענים על חזון נביאי ישראל ותרבותנו ארוכת השנים. השיבוש הזה נועד לשרת גישה דתית משיחית וגזענית מחד ומנהיגות הרואה בפירוד, הסתה ושנאה כלי לשלטון חסר מיצרים מאידך, ומנהיגות ערבית חלשה ומפוחדת, אשר אינה מצליחה לעמוד מול כהני דת מסיתים.

לעניות דעתי, עם בלי מוסר וללא ערכים המעמידים את האדם וחופש דת וחופש פולחן בראש סולם ערכיו, לא ישרוד. היינו בסיפור הזה כעם בתקופת המלכים וגלינו וכגולים הנתונים לחסדי משטרם חשוכים.

נצא מכאן עם הכרה בסכנה הברורה והמיידיית בפירוק החברה בישראל ובידיעה כי ללא מנהיגות מאחדת, מקרבת, הוגנת וצנועה לא תצלח דרכנו.

חג שבועות שמח ותודה רבה.

דרור אלוני

מנכ"ל המדרשה